

(несъпроводни — съ оркестъръ и съ пиано), „Тържествени пѣсни“ — за едногласенъ хоръ съ пиано, органъ или хармониумъ, и множество пѣсни — около 30 опуса.

Канъ-Шпейеръ, Рудолфъ — Sahn-Spreyer, Rudolf — диригентъ и музикаленъ писателъ, род. 1 септ. 1881 въ Виена, училъ естествознание въ университетитѣ на Виена и Лайпцигъ, а музика при Ядасонъ, Крелъ и Никишъ, музикознание — при Риманъ въ Лайпцигъ, както и при Туйле и Беръ-Валбрунъ въ Мюнхенъ; диригентъ въ Килската и Хамбургската опери, учителъ въ Клиндвортъ-Шарвенковата консерватория въ Берлинъ, отъ 1926 — председателъ на „Съюза на нѣмскитѣ хорови и оркестрови диригенти“. Писалъ: „Францъ Зайделманъ като драматически компонистъ“, (дисертация 1909) „Сжщностъ на операта и нейното развитие въ съвременността“ (1913), „Кѣмъ оперния въпросъ — (една книга, въ която практическото поставяне на оперното дѣло е разгледано много сведуще), „Наржчникъ за диригирането“ (1919).

Капела, ит. kappelle — сж се наричали отначало известни мѣста въ голѣмитѣ църкви, или отдѣлни малки църквички, въ честь на нѣкой светия, а сжщо и мѣстото, което е заемалъ пѣвческия хоръ въ църквата. Поради тази причина, по-късно и самиятъ хоръ се е наричалъ К. Съ голѣмо име сж се ползували папската К. въ Римъ, придворнитѣ въ Виена и Мюнхенъ, както и Петербургската (придворна пѣвческа), чието художествено равнище преди голѣмата война бѣ доведено до недостижима висота.

Капеленъ, Георгъ — Kappellen, Georg — музикаленъ теоретикъ, род. 1 апр. 1869 въ Цалцуфленъ, училъ въ университетитѣ на Гьотингенъ, Тюбингенъ и Берлинъ — философия и право, живѣе въ Хановеръ. Отъ трудоветѣ му най-важни сж: „Хармония и мелодия у Рихардъ Вагнеръ“, „Музикалната акустика като основа на хармонията и мелодията“, „Свободата или зависимостта на тоноветѣ и интервалитѣ, като критерий за гласоводействието“, „Невъзможността и излишността на дуалистическата теория за Moll — на Римана“, „Единъ новъ екзоти-

ченъ музикаленъ стилъ“, „Напредничаво учение за мелодията и хармонията“.

Капе, Люсиенъ — Capet, Lucien — виденъ французски цигуларъ и компонистъ, род. 8 ян. 1873 въ Парижъ,

Люсиенъ Капе

умр. 18 дек. 1928 въ Парижъ, ученикъ на Моренъ въ консерваторията (съ първа награда), концертмайсторъ въ оркестра „Ламурь“, учителъ въ консерваторията „Св. Цецилия“ въ Бордо, отъ 1907 — ржководителъ на камерния отдѣлъ въ Парижката консерватория, директоръ на Парижкия цигулковъ институтъ. Съ основания 1893 свой знаменитъ струненъ квартетъ, (въ чийто съставъ неизмѣнно е влизалъ само Анри Касадсю, а другитѣ сж се промѣняли), той си създаде свѣтловна слава — особно съ гълкуването на последнитѣ Бетховенови квартети. К. бѣ единъ голѣмъ и недостъпенъ духъ, съ многостранни интереси, и единъ рѣдко сърѣдоточенъ музикаленъ мислителъ. Композиции: „Религиозна прелюдия“, и „Колелото“ — за оркестъръ; 23-ти псаломъ — за соли, хоръ и оркестъръ; „Поема“ за цигулка и пиано; „Предъ морето“ — за пѣние и оркестъръ; ария за цигулка, виола и пиано; соната за цигулка